

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Az Állatkert legújabb lakói*

Forrás:

Szombat

Bn
(Hely)

1924. 6. 14.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

590.06

Hely

Idő

"1924"

Személy

Az Állatkert legújabb lakói

Mari, a kis elefánt, Robi, a királytigris és a névtelen leopárd — „Tyutyu” utrakélt

Megérkeztek a csereállatok

Most lesz két esztendeje, hogy „Ara”, az állatkerti vizilómama, egy viziesikóval lepte meg az Állatkert látogatóit. Az új vizilósemétét, „Tyutyut” azóta hatalmas állattá becézték ápolói és a külföldi állakertek és kereskedők állandó alkutárgya lett.

Már tavaly ősszel nagy pénzüsszeget, sőt több értékes csereállatot ígértek érte. De az Állatkert, hogy a kockázatos és cálnélküli feleltetés jelentős költségeit elkerülje, a cserét tavaszra halasztotta el, amikor Tyutyu súlyban és értékben gyarapodva, még keresettebb lesz; másrészt az újabb családi örömeik előtt álló vizilómama újabb viziesikóval fogja pótolni az Állatkert kedvencét. A főváros azóta *Ruhe* alföldi állatkereskedővel megkötötte a cserealkut, amelynek eredménye az, hogy Tyutyuért egy négy-öt éves elefántot, egy királytigrist és egy leopárd-himnet kapunk.

Néhány nap előtt *Ruhe* értesítette az Állatkert vezetését, hogy május 26-án, hatvani ut után, India Rangu nevű telepéről egy frissfogású nagyobb vadállomány érkezett Alfeldbe, amelyből június 2-án egyheti pihentetés után, utnak indította a három csereállatot.

A váravárt küldemény végre ötnapos ut után ma délután a nyugati pályaudvarra érkezett, ahol az értékes juvévényeket dr. *Raitsits* Emil, az Állatkert felügyelőőrkörvosa, *Cerrá* Károly állatkerti felügyelő és a napisajtó kiküldöttjei fogadták.

A szállítmány kísérője *Fritz Krüger* a kényelmes porosz szállítókoesi elő érkezőknek sorra bemutatja a hatalmas fogazatu királytigrist, amelyet múltán Róbert napján érkezett, dr. *Raitsits* röviden Robinak keresztelt, a gyönyörű leopárdhimet, — amelyre két nőstény várakozik az Állatkertben, — majd *Marit*, a négy-öt esztendősnak látszó kis elefántot, amelyért *Szombat*, az Állatkert legénykorba lépő elefántja epekedik. A százhatvan centiméter magas, zömök állat, barátságosan csóválta felénk orrmányát és alig félórai együttléte után, szelidségével meghódította az egész társaságot.

Mikor a fenevadak lepántolt ládát szekerre tették, *Marit* is elővezették s néhány felvitel után megindultunk a kijárat felé.

— Meddig marad Pesten? — kérdeztem menetközben az öreg német kísérőt.

— Fáradt vagyok, uram — szölt *Krüger* mester. — Itt töltöm a pünkösdi ünnepet. Különbösen és szét kell tekintenem az önök állatkertjében, hátha valami cserére alkalmas, felesleges állatot talállok. Aztán meg Tyutyut is magammal viszem, aminek befogása esetleg több napot is igénybe vehet.

Mikor az árulerakó udvar aréna-utj kijáratához értünk, az utcán a járókelők nagy sokasága várakozott, akik az Állatkert bejáratáig kísérték a nem mindennapi szállítmányt.

Alig tíz perces ut után, az állatkerti iroda elé értünk, ahol *Marikat* *Hübert* Rezső aligazgató megfélelő reverenciával fogadta, mire az egybegyűlt gyerekek a kedvesen bókoló juvévényt harsányan megéljenczték.

Marikat végre betelerelték fűvel dusan benőtt kűlön kifutójába, mire a kíváncsi látogatók tömege az oroszlanház felé tödült, ahol a tigrist és a leopárdot is csakhamar elhelyezték.

— Mennyire értékeli az idehozott állatokat? — kérdeztem a kísérőt, aki valamikor kíváncsi szelidítő volt.

— Huszonöt-harmincezer aranymárkára becsülöm.

— Hát a mi Tyutyunkat? — faggattam tovább az öregot.

— Értékben meg sem közelíti amazokat, — szölt biztos meggyőződéssel. — De minthogy mostanában nehezen jutunk hozzá, mi sem bánjuk a cserét. Most azonban a hazatérés fáradalma aggaszt, mert az önök Tyutyuját utközben legalább félóránként langyos vízzel locsolni kell, mert különben felrepedezik a bőre és vérezni fog.

Az Állatkert vezetősége valóban jó cserét esínált

F. P.